

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 636

HỌC PHẬT HỌC ĐẾN BA ĐƯỜNG ÁC THÌ THẬT LÀ SAI LẦM

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Ba ngày 07/09/2021.

*****

Những bài gần đây, Hòa Thượng đều nhắc đến ba đường ác: **“*Học Phật học đến ba đường ác thì thật là sai lầm!*”**.

Tổng cương lĩnh tu học mà Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta **“*cần tu Giới – Định – Tuệ*”** là cắt đứt nhân của ba đường để không có quả ba đường. Nếu chúng ta học Phật mà vẫn để nhân của ba đường phát triển thì đó là sai lầm. Phật dạy chúng ta mỗi niệm đều nghĩ đến chúng sanh, chúng sanh cần tiếp độ, chúng sanh cần giúp đỡ. Vậy thì chúng ta không còn nghĩ đến tham sân si. Người chuyên niệm Phật trong mỗi niệm đều nghĩ đến A Di Đà Phật, nghĩ đến danh hiệu của Phật thì họ đã chuyển cảnh giới nội tâm.

Tâm của chúng ta là tâm của Phật.

Lời nói của chúng ta là lời nói của Phật.

Hành động của chúng ta là hành động của Phật.

Vậy thì chúng ta đã chuyển cảnh giới nội tâm.

Đáng nhẽ học Phật thì phải vượt thoát sanh tử, vượt thoát 6 cõi luân hồi. Nhưng ngay trong tâm niệm chúng ta đã hình thành cái nhân dẫn mình đến ba đường ác. Chúng ta cứ chìm trong danh vọng lợi dưỡng, nghĩ mình làm có công trạng mà không nghĩ rằng mình phát tâm làm vì chúng sanh khổ nạn. Trong **“*Kinh Kim Cang*”**, Phật dạy **“*tam luân không tịch*”**: Không thấy mình bố thí, không thấy người nhận bố thí, không thấy món quà bố thí.

Hòa Thượng nói: **“*Một ý niệm khởi lên, dù là ý niệm thiện thì ý niệm thứ hai phải là A Di Đà Phật*”**. Chúng ta không để cho ý niệm thiện miên man vọng tưởng. Chúng ta phải kiểm soát ý niệm. Từ lâu nay, Thầy không tính toán một việc gì đó rất lâu mà chỉ suy nghĩ trong tích tắc, khởi lên ý niệm thiện thì quyết định làm luôn. Thầy không so đo tính toán, sợ thành sợ bại, sợ được sợ mất. Khi mọi người mong Thầy làm những câu đối ngày Tết, Thầy chợt nghĩ ra trong một khoảnh khắc nào đó chứ không suy nghĩ lâu. Trong vòng 30 giây, Thầy nghĩ ra câu

slogan của Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức: **“Tự tin, tình yêu, trách nhiệm”**. Ở ngay trong ta là ý niệm. Thế giới của Phật, thế giới của Bồ Tát, thế giới của Thiên Nhân, hay ba đường ác đều nằm ở ngay trong ý niệm của chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Cả đời của tôi là một mảng chân thành”**. Nếu tâm là một mảng chân thành thì không có tham sân si mạn, không có Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh. Chúng ta thấy, trong ba đường ác không có tâm từ bi, không có lòng vị tha. Tâm của chúng ta tràn đầy yêu thương, tràn đầy tha thứ thì không có mầm mống của ba đường ác.

Hòa Thượng nói: **“Tâm của chúng ta luôn là A Di Đà Phật thì chúng ta ở Tây Phương, không ở ba đường ác. Nếu tâm của chúng ta là tham sân si thì không cần đợi đến đời sau mà ngay trong đời này chúng ta đã ở trong ba đường ác”**. Tu hành phải từ ngay ý niệm của mình, từ khởi tâm động niệm của mình. Hàng ngày chúng ta phải kiểm soát từ ngay nơi khởi tâm động niệm. Điều này không khó! Nếu chúng ta đã tạo tác ra hành động, lời nói, việc làm mới nhận ra sai lầm, mới đi sám hối sửa sai thì quá mệt!

Chúng ta hôm nay đã học được hơn 600 đề tài. Có nhiều điều Thầy kiểm soát để không nói ra trong lúc chia sẻ. Khi tham gia bất cứ lớp học nào, hoặc buổi chia sẻ nào, Thầy luôn luôn kiểm soát thời gian nói của mình, không để ảnh hưởng đến thời gian chia sẻ của người khác. Thầy luôn luôn kiểm soát ý niệm của mình, không nói cho sướng miệng rồi phải xin lỗi, sám hối.

Chính mình tạo nghiệp, tự tác tự thọ, tự làm tự chịu. Con tằm hàng ngày nhả tơ, bó chặt mình trong cái kén. Người ta phải bỏ con tằm vào nồi nước sôi, luộc chín lên để lấy cái kén. Con tằm bị chết thì mới chịu nhả tơ. Tất cả chúng sanh chúng ta đều tự tạo nhân, tự nhận quả. Chúng ta đừng oán trời trách người. Tất cả đều là do nhân trước quả sau. Mọi đái ngộ chúng ta nhận được đều là chính mình đã tạo nhân, không có gì là tự nhiên. Tất cả âu đều có nhân duyên từ trước.

Tựa đề của bài học hôm nay cảnh báo chúng ta: **“Học Phật học đến ba đường ác thì thật là sai lầm!”**. Hàng ngày chúng ta phải kiểm soát xem, tâm niệm của mình là tâm niệm của chí nhân quân tử hay tâm niệm hèn, tự tư tự lợi. Chúng ta tự mình cũng có thể nhận ra tâm của mình như thế nào.

Hòa Thượng nói: **“Người thế gian ngày nay mỗi niệm đều chìm trong tham sân si mạn thì tương lai chắc chắn họ sẽ đi về ba đường ác. Ba đường ác không phải do Diêm Vương hay nguưu đầu mã diện tạo ra. Người không tạo nhân ác thì vĩnh viễn không bao giờ thấy cảnh ác”**.

Một lần khi Thầy đi trợ niệm cho một cụ già. Cụ nằm la hét hoảng hốt: **“Chuột! Chuột! Chuột đang cắn tao! Tụi bay ơi, cứu tao với!”**. Lúc đó cụ đang nằm trong một ngôi nhà đẹp khang trang, xung quanh không hề có chuột. Đó là cụ đang ở trong cảnh địa ngục. Những người không có nghiệp nhân đó thì không có cảnh đó. Những người có nghiệp nhân đó thì mới có cảnh đó. Vậy thì nói “có” cũng đúng, nói “không có” cũng đúng.

Hòa Thượng nói: **“*Khi nói đến ba đường ác, mọi người đều không muốn nghe, thậm chí họ cho rằng nói đến điều này là mê tín, không có thật. Những sự việc nghiệp nhân quả báo, không chỉ sách xưa ghi lại rất nhiều mà ngay hiện tại cũng có*”**. Hòa Thượng nhắc đến câu chuyện Ngài Chương Thái Viêm. Ban ngày ông làm việc trần gian. Ban đêm ông làm việc ở dưới Diêm Vương. Ông nhìn thấy cảnh tượng ô m cột đồng giường sắt thì cảm thấy đây là một hình phạt ác, ông nói Phán Quan nên bỏ hình phạt này đi. Phán Quan sai tiểu quỷ đưa ông đến Địa Ngục. Khi ông đến nơi, ông không nhìn thấy cột đồng, không nhìn thấy giường sắt. Lúc đó ông chợt nhận ra, cột đồng giường sắt là do chúng sinh tự chiêu cảm. Chúng sanh tạo nghiệp, tự nhận quả báo. Người không tạo nghiệp đó thì không có cảnh đó.

Hòa Thượng nói: **“*Chúng ta tử mĩ quan sát thì thấy người thế gian có người nào không tạo ác nghiệp, có người nào không tham sân si hay không? Tham sân si là tạo ác nghiệp, tạo vô lượng vô biên tội nghiệp. Họ khởi tâm động niệm đều là đang tạo nghiệp. Chớp mắt một cái thì đã đến ba đường. Chớp mắt là hai mươi năm, ba mươi năm, thời gian trôi đi rất nhanh!*”**.

Hiện nay, mọi người nơi nơi đều đang rất tích cực giúp đỡ mọi người vượt qua đại dịch Covid. Trong khi đó, nhiều người vô cảm với sự đau khổ của người khác, thờ ơ trước sự sống còn của người khác. Họ chiếm hữu tiền của, vật chất, vật dụng, tiện nghi của người khác. Nhân quả này vô cùng khủng khiếp mà học không hề biết. Họ kê khống thông tin, sau đó bị điều tra, bị bắt. Thật đau lòng! Người ta ngày ngày khởi niệm tham sân si, chỉ cần khởi tâm tham thì đã tạo vô lượng vô biên tội ác. Thầy không làm được nhiều nhưng mấy ngày nay, khi biết ở đâu có người gặp khó khăn thì Thầy giúp ngay. Nơi nào cần người hỗ trợ thì Thầy làm ngay, không suy nghĩ. Vậy mà có những người có vai trò làm những việc lợi ích cho người khác, tích công bồi đức, tu tạo phước báu cho cuộc đời nhưng họ không làm.

Tham sân si ba loại ác nghiệp này chiêu cảm đến Nga Quỷ, Địa Ngục, Súc Sanh. Ba loại tội nghiệp này đều tạo thì quả báo rất đáng sợ. Phật đã dạy:

- **Tâm tham đọa Nga Quỷ**
- **Tâm sân đọa Địa Ngục**
- **Tâm si đọa Súc Sanh.**

Phật dạy chúng ta mỗi niệm đều nghĩ đến Phật, mỗi niệm đều nghĩ đến A Di Đà Phật. Thế giới Ta Bà của chúng ta không có A Di Đà Phật. A Di Đà Phật ở Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Vậy thì tâm của chúng ta không tương ứng với sáu cõi mà tương ứng với Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Cảnh giới hình thành từ trong ý niệm của chúng ta. Mỗi niệm của chúng ta, từ trong ý niệm mà tương ứng với thế giới Phật, tương ứng với thế giới Bồ Tát, tương ứng với thế giới Thánh Hiền, tương ứng với thế giới Chí nhân Quân tử, hay tương ứng với cảnh giới Địa Ngục, Nga Quỷ, Súc Sanh.

Hòa Thượng nói: *“Mỗi niệm chúng ta đều duyên đến cảnh giới của Phật, mỗi niệm của chúng ta đều tương ứng với Thế Giới Tây Phương Cực Lạc. Trong “Kinh Đại Thừa”, Phật thường nói với chúng ta: “Nhất thiết pháp từ tâm tưởng sanh”. Tất cả pháp đều từ tâm của chúng ta mà ra. Người này mỗi niệm đều nghĩ đến Phật thì cảnh giới Phật hiện ra. Vậy thì họ chính là Phật. Người này mỗi niệm đều nghĩ đến tham thì cảnh giới Ngạ Quỷ hiện ra”*. Chúng ta theo dõi tâm tham của mình thì biết ngay. Khi tâm tham khởi lên, sẽ có 1001 lý do, vô lượng vô biên lý do hiện ra để hợp thức hóa tâm tham của mình. Rõ ràng, Thiên Đường hay Địa Ngục hay cảnh giới của Phật Bồ Tát đều là do chính tâm mình biến hiện ra. Chúng ta tạo ra cảnh giới nào thì chính mình nhận lấy cảnh giới đó.

Hòa Thượng nói: *“Phàm phu họ mỗi niệm không nghĩ đến Phật. Họ nghĩ đến sáu đường, họ nghĩ đến tham sân si mạn thì đời sau chắc chắn đi đến ba đường ác. Chúng ta là người học Phật, cho dù không thể vãng sanh làm Phật thì chí ít cũng phải sanh lên hai cõi Trời, Người, làm thiên nhân, hoặc làm thân người. Học Phật mà đi đến ba đường ác thì đặc biệt sai lầm! Sai lầm một cách nghiêm trọng! Vô cùng đáng tiếc! Quá oan uổng!”*.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng rất ân cần dạy bảo chúng ta, cảnh báo người học Phật, tại sao học Phật không thể làm Phật. Chúng ta phải kiểm soát ngay từ khởi tâm động niệm của mình, kiểm soát từ lúc khởi ý niệm, đừng để tạo thành lời nói, hành động, việc làm rồi thì mới nhận ra, rồi sám hối. Đã tạo nghiệp, đã tạo nhân rồi thì nhất định sẽ có quả.

Cho nên tu hành chính là ở sự phản tỉnh, công phu chính là ở chỗ phản tỉnh nhanh hay chậm.

- **Người có công phu cao thì tự phản tỉnh ngay từ lúc khởi tâm, khi vừa khởi ý niệm.**
- **Người có công phu thấp thì để cho ý niệm đã tạo tác ra thành hành động rồi mới nhận ra.**
- **Người không có công phu gì thì làm ra hành động rồi mà không hề hay biết, để cho người khác nhắc nhở mà bản thân còn không phản tỉnh.**

Chúng ta tự quán sát, tự phản tỉnh xem mình đang ở chừng mực nào, đang ở cảnh giới nào. Ngày ngày quán sát bản thân, đó chính là tu tập. Chúng ta đừng làm tướng tu tập là một ngày gõ mõ được mấy giờ đồng hồ, niệm được bao nhiêu danh hiệu Phật mà không hề phản tỉnh bản thân. Tổ sư Đại đức nói: *“Đau môm rát họng chỉ uổng công”*. Chúng ta niệm Phật, lạy Phật, tu hành mà vẫn tạo nghiệp của ba đường ác thì đến cuối cùng đi vào ba đường ác, không về được cõi Phật.

Trong bài học này, có một điều chúng ta phải chú ý: **Mỗi ngày chúng ta phải kiểm soát tâm niệm của mình. Tâm niệm của chúng ta là gì?** Hòa Thượng nói: *“Chúng ta học Phật thì phải học theo đời sống của Phật. Tâm của chúng ta là tâm của Phật. Lời nói của chúng ta là lời nói của Phật. Việc làm của chúng ta là việc làm của Phật”*. Chúng ta đừng làm việc của phàm phu tiểu nhân. Điều này cần có công phu để quán chiếu, phản tỉnh.

Chúng ta cần chậm lại thì mới kiểm soát được. Chúng ta thường hay nghe người ta nói: “*Cứ từ từ!*”. Khi chúng ta có công phu phản tỉnh quán chiếu thì chúng ta có thể kiểm soát lời nói, việc làm của mình.

Trước đây Thầy cũng là người có tâm nôn nóng, vội vàng, bộp chộp. Thầy tập làm. Khi đi ngang qua bất cứ một vật gì mà nó không ngay ngắn thì Thầy dừng lại, chỉnh lại cho đồ vật đó ngay ngắn. Đó là Thầy tập sửa cái tâm của mình. Vì vậy khi vừa đi đến bất cứ nơi đâu, Thầy thường nhận ra ngay vấn đề mà người ta chưa kịp thấy. Khi đi trong vườn, một cây cải bị một cây khác đè lên thì Thầy chỉnh luôn. Đó là Thầy đang tập sửa cho cái tâm của mình. Ý niệm vừa khởi lên là tự tư tự lợi thì phải sửa đổi ngay. Ý niệm vừa khởi lên là lợi ích cho cộng đồng thì phải làm luôn.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!